

17 Ἰανουαρίου.

† Μνήμη τοῦ Ὅσιου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Ἢχος ἦ Δι

χ Δ θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, δτι ἀγαθός,
δτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ως ὄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ως ὄνω)

Ἄπολυτίκιον τοῦ
Ἀγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Ὕχος ἡ Δι'

Ἄ Τον ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι
μου με νος τω βα πτιστη ευ θει αις ταις τρι
βοις ε πο με νος πα τερ Αν τω νι ε της ε
ρη μου γε γο νας οι κι στης και την οι
κου με νην ε στη ρι ζας ευ χαις σου δι ο πρε
σβευ ε Χριστω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυχας
η μων

Ἄ ο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι
Τὸ αύτό. Δι
ω Πνευμα τι

χ
6

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

Δ

νας των αι ω νων α μην

χ
Δ

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ

6

γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου

Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται

6

Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σα ρκου με νος

Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα

τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον

πρω το πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας

ψυ χας η μω ω ων

Δ

Μικρά Συναπτή.

Μετὰ τὴν ά Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχήν σου δεσμεύσας πόθῳ Χριστοῦ, τὰ γεώδη μισήσας πάντα σαφῶς, ηὐλίσθης Πάτερ Ὁσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ἐνδοξε, ώς ἐξ ἀδύτων μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας· ὅθεν καὶ τὸν γνόφον, διαβὰς τῆς σαρκός σου, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων μακάριε, Μοναζόντων ὁ πρόκριτος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἅγιαν μνήμην σου.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, ἀφράστως ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῷ σε, Παναγία Παρθένε, ρύσθηναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάχροντε.

Δ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἡχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὕμνοις
τιμήσωμεν, ώς νεκρώσαντα πάσας τὰς
προσβολὰς τῶν παθῶν, δι’ ἐγκρατείας καὶ
στερρᾶς ὑπομονῆς ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα
σφοδρῶς, τὸν ἀντίπαλον ἔχθρόν, καὶ πάσας
τούτου ἐπάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ
Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, ἦν
προεκήρυξαν πάντες οἱ δικαιότατοι, καὶ ὁ
Προφήτης Δανιήλ, Ὅρος ἀλάξευτον, καὶ Δαυΐδ ὁ
μελωδός, σὺν Μωϋσεῖ καὶ τοῖς λοιποίς, Βάτον
καὶ Στάμνον καὶ Ράβδον, Νεφέλην Πύλην καὶ
θρόνον, μέγα Ὅρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπών, τὸν
σταυρόν σου ἐπ’ ὄμων ἀναλαβών, ὅλον
ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ
σαρκὸς ἔξω Πάτερ, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ

Άγίου γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἔκένωσας, τὰς ἐρήμους ἐπόλισας, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἄγιαν μνήμην σου.

Δόξα... Ἡχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδαχαῖς, καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐπελεύσει Πνεύματος, τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, Ἄγνη Ἀγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, ὁ β' χορός Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἐχος^{τος}

^χ^B **ε** **κ** νε ο τη το ος μου **δ** πολ λα α
πο λε μει με πα θη ^λ**α**λλ αυ τος αν τι λα

βου και σω σον Σωτηριου ^B
ε **ο**ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου ^λ**ω**ς χορ τος γαρ πυ ρι ι

ε σεσθε α πε ξη ραμ με νοι
ε **λ** **δ**ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι
χ^M^B **λ** **λ** γι **ω** Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ται ^M^B **ε** **λ** και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται

M B
 τη Τρι α δι κη Mo να α δι i ε ρο κρυ
 φι ως
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τον αι ω νων α μην
 M B
 Η γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 της χα α ρι τος ρει θρα αρ δεν ο ον τα α
 πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι i αν

Προκείμενον. Ἡχος δ'.

Η ι i μι ος ε ναν τι i ον Ku ρι
 ου θα σι ου αυ του Ο σι ου αυ του ου
 (δις)

Στίχ. Τι ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Τὸ τρίτον. ε λ τι μι ος ε ναν τι

ι ον κυ ρι ι ι ου ο θα α να τος του

Ο σι ι ου αυ του ου ου ου ου ο ου ου ου

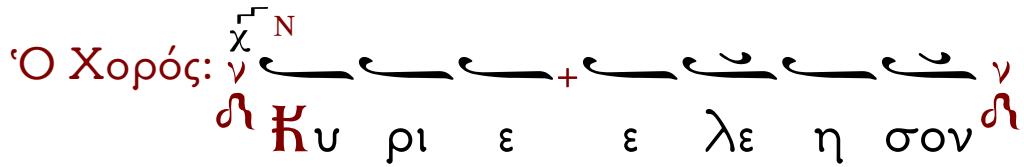
ου ε λ

Καὶ ἀκολουθεῖ
ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ "Ορθρου.

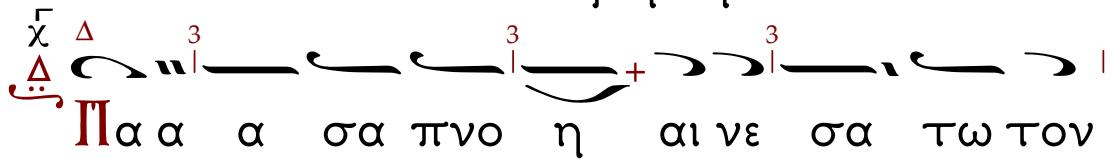
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

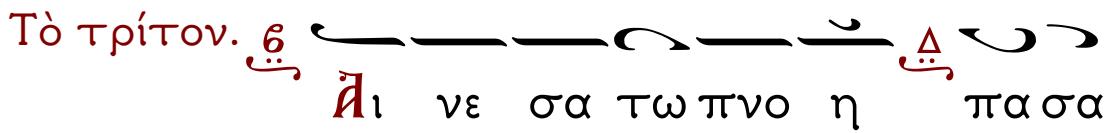
Ο Χορός:
 Ρ Κυ ρι ε ε λε η σον Ρ

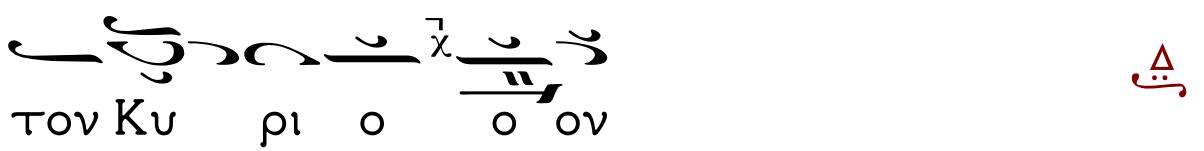
Ο Ιερεὺς: "Οτι Ἀγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ο Χορός:
 Ρ μη ην

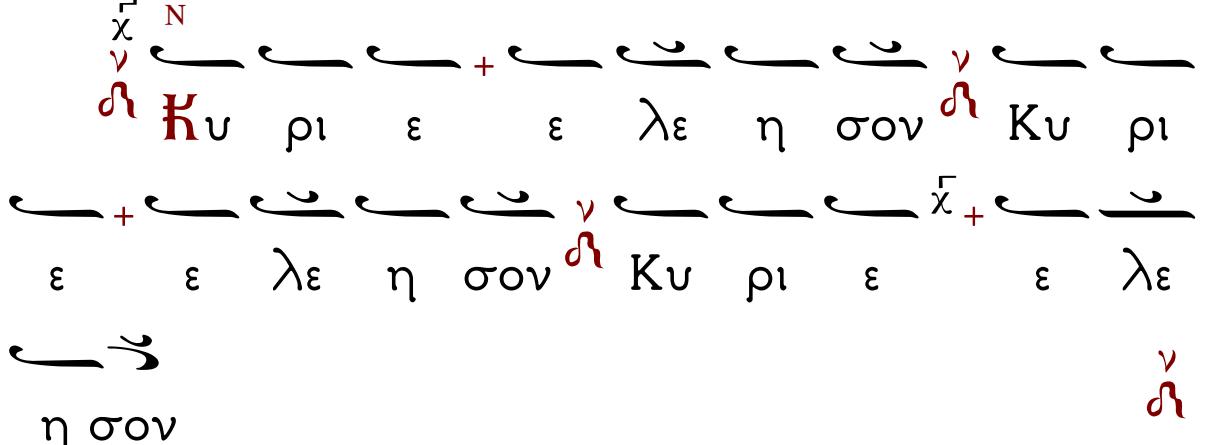

 Ρ α α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 Κυ ρι ον

Τὸ τρίτον.
 Ρ αι νε σα τω πνο η πασα

 τον Κυ ρι ο ο ον

Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ο χορός:

Ο Χορός:
 Ρ Κυ ρι ε ε λε η σον Ρ Κυ ρι
 ε ε λε η σον Ρ Κυ ρι ε ε λε
 η σον Ρ

‘Ο Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός: ν Δι Και τω πνευ μα τι σου δι

‘Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

δ Χορός: ν Δο ζα σοι Κυ ρι ε δο ζα σοι δι

‘Ο Ιερεὺς: (ἈνάγνωσιςΕὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνω ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἔξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

”Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἐχος Δι

χ Δ M Δ
Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι Ταις του σου Ο σι ι ου

πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει ψον

τα πλη θη ρων ε μω ω ων ε γκλη μα των

χ Δ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην Ταις της Θε ο το ο

κου πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει

ψον τα πλη θη ρων ε μω ω ων ε γκλη μα

των

π Δ
Θ λε η σον με ο Θε ος ρ κα τα

το με γα ε λε ος σου ^Δ_♂ και κα τα το
 πληθος των οι κτιρμων σου ^Δ_♂ ε ^χ_♂ λειψον ^Δ_♂
 π
 το α νο ο μη μα α α α μου
 π ^π₀ σι ι ι ε ε πα α α τερ ^Δ_♂ εις πα
 α α σα αν τη η ην γην ^Δ_♂ ε ξηλθεν ο
 φθο ο ογ γος των κα το ο ορθω μα α τω
 ω ω ων σου ^π δι ω ων εν τοις ου ρα α νοις ^Δ_♂
 ευ ρες μι σθο ον τω ω ων κα μα α τω ω ω ων
 σου των δαι μο νων ω λε σας τας φα α
 α α λα α α αγ γας ^Δ_♂ των αγ γε ε λω ων
 ε φθα α α σας τα α τα αγ μα α α α τα ^Δ_♂

Καταρχησεται τον αγιον
 ων το ον βι ι ον α με εμ πτωω ως ε ζη
 η λωω ω ω σας παρ ρη σι ααν ε χων
 προς Χριστο ο οντον Θε ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ον ει ρη η νην αι αι
 αι αι τη η η η σαι ται αις ψυχαι αι αις
 η η η η μω ω ω ω ων

Δ

χ Δ — — — + — — — Δ — — +
Kυ ρι ε ε λε η σον B Kυ ρι ε
 — — — Δ — — + — — — (δίς) 6
 ε λε η σον Kυ ρι ε ε λε η σον
6 Δ — — — + — — — Δ — — —
Kυ ρι ε ε λε η σον B Kυ ρι
 — + — — — Δ — — — + — — — 6
 ε ε λε η σον Kυ ρι ε ε λε η σον
6 Δ — — — + — — — Δ — — —
Kυ ρι ε ε λε η σον B Kυ ρι
 — + — — — Δ — — — + — — —
 ε ε λε η σον Kυ ρι ε ε λε ε η
 — — — 6
 σο ο ον

Οι Κανόνες.
Κανών τῆς Θεοτόκου.
Τγράν μιοδεύσας ὥσει Ξηράν.

Ἢχος πᾶν Γα

χ ^N Γ
Δι γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν ^M Δι και
την Αι γυ πτιι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων
ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α ^N Γ ^X τω
λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν
χ ^N
Δι γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας
Πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις
προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
ζη των ^N Γ ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

των δύ^N σχερων και δεινων μεδί α σωσον

περα γι αθεο το κε σωωσον

η μας

Πα θων με τα ρατ του σι προσ βο λαι

πολλης αθυ μι ι ας εμ πι πλωσαι μου την

ψυχην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη

την του γι ου και Θε ου σου Παναμω με

περα γι αθεο το κε σωωσον

η μας

Εω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι μετων δει

νων σοι γαρ νυν προσ φεν γων α να τει νω
 και την ψυ χην και την δι α νοι αν
 πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας

Νοσουν τα το σω μα και την ψυ χην
 ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της παρα
 σου α ζι ω σον μο νη Θε ο μη τορ
 ως α γα θη α γαθου τε λοχευτρι α

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

·Ωδὴ α'.

·^τΗχος πλ. δ^ν.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰώνιου σαφῶς, καὶ τριλαμποῦς αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέος ὑπάρχων ἡλικίᾳ σώματος, καὶ νὴν ὀδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὕδευσας, νόμῳ καὶ πειθόμενος, τοῦ Σωτῆρος Τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Δόξα...

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδόνι Πάνσοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ὀράχνης δίκην διέλυσας, θείῳ πυρακτούμενος ἔρωτι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

·**Ω**ς Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Κανὼν τῆς Θεοπόκου.

Ωδὴ γ'.

Ούρανίας ἀψίδος.

Ὕχος πᾶς —

χ ^M Γ

Ἄ Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε

Γ κατά την εντολήν της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ

μεστερε ωσον εν τη α γα πη τη ση των

ε φε τωνη α κρο της των πιστων το στη

Δίς Γ

ριγμα μο νε φι λαν θρω πε

χ ^N

Ἄ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας Γ

Ἄ Προ στα σι αν και σκε πην ζωης ε μης

τι θη μι σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ

με κυ βερ νη σον ^Δ_q προς τον λι με να σου
των α γα θων η αι τι α ^Δ_q των πιστων το
στη ριγμα ^N μο νη πα νυμνη τε ^Δ_q
δι ψι πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας ^Δ_q

δι { κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον
ταραχον ^Δ_q και της α θυ μι αστην ζα λην δι
α σκε δα σαι μου ^Δ_q συ γαρ Θε ο νυμ φε
τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ_q τον Χριστον ε
κυ η σας ^N μο νη πα να χραν τε ^Δ_q
δι ψι πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

ΓΔ

ΓΔ Ευ ερ γε την τε κουσατοντων κα λων

αι τι ον Δης ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυσον Δη παν τα γαρ δυ να σαι

Δη ως δυ να τον εν ι σχυ ι Δη τον Χριστον

κυ η σασα Θε ομα καριστε

ΓΔ

Δη Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

ΓΔ

Δη Χα λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα

θεσιν Δη ε ζε τα ζο με νω Παρθε νε συ μοι

βο η θη σον Δη των ι α μα των γαρ Δη α

νελ λι πησε γι νωσκω **Δ** θη σαυ ρον Πα να
μωμε τον αδα πανη τον. **Δ**

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

΄Ωδὴ γ'. Ἡχος πλ. δ^ν.

΄Ο σπερεώσας κατ' ἀρχὰς.

Στίχ. Λγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενεκρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθηρᾷ διανοίᾳ, τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδράν, καταστολὴν Ἀντώνιε, περιεβάλου Πάτερ, καὶ σωτηρίου ἴμάτιον.

Στίχ. Λγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίσχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς μορφὰς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Δόξα...

Ο θεοφόρος τὰς ἀρχάς, τοῦ σκότους καὶ ἔξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατείᾳ συντόνῳ, τροπαιοῦχος νικητής, Ἀντώνιος ἐγένετο, τῶν ἀσκητῶν ἡ δόξα, καὶ μοναζόντων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, ἔξανάστησον Ἀγνή, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἡ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασα μόνη τῷ κόσμῳ σου.

Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ^ν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρόν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἀλλ’ ἐγκρατείας πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἵσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ως πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ὁῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι’ ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε· δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείας σου.

Κοντάκιον. Ἡχος β'.
Τὰ ὅνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικοὺς θιρύβους ἀπωσάμενος,
ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν
Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον
Ὄσιώτατε, σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν,
Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

‘Ο Οἶκος.

Τῆς τοῦ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας,
ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, γυμνὸς
τοῦ βίου γενόμενος, καὶ ἀπορρίψας φροντίδας
πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν
σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργήν, θεοφόρε
Ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν τοῖς ἐρήμοις, τῷ Θεῷ
ὅμιλῶν καθαρώτατα, γνώσεως χάριν εἴληφας· ἦν
μοι πέμψον ὑμνεῖν σε μέλλοντι, Πατέρων Πάτερ
Ἀντώνιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὄσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Ἐχει τι μεῖζον οὐρανὸς καὶ τῶν Νόων,
Ἐξαρχον Ἀντώνιον Ἀσκητῶν ἔχων.

Ἐβδομάτη δεκάτη Ἀντώνιον ἔνθεν ἀειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ἀντωνίου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Βερροίας ἀσκήσαντος.

Στίχοι.

Ἀντώνιον δὲ τὸν Νέον ποῦ τακτέον,

Εἰ μὴ παρ' αὐτῷ τῷ πάλαι Ἀντωνίῳ;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἄχιλλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι.

Ὀπλοις Ἄχιλλεὺς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις,

Πόνοις Ἄχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ὕχος Γα

Ωδὴ α'. Χερσοναβυσσο το κον πεδον η λι
 ος ε πε πολευσε ποτε ω σει τει χος γαρ
 ε πα γη ε κατε ε ρω θεν υ δωρ λα
 ω πε ζο πον το πο ρου ουν τι και θε α ρε
 στω ως μελ πο ον τι Α σω μεν τω Κυ ρι 1 1
 ω εν δο ζως γαρ δε ε δο ο ζασται
 Ωδὴ γ'. Το στε ρε ωμα πι σοι
 πε ε ποι θο ο οτων στε ρε ωσον Κυ ρι ε την
 Εκ κλη σι αν ην ε κτη σω χό α' χορός τω
 τι μι 1 ω σου αι αι μα τι

Ωδὴ δ'. ῥ ^M Ἡ ^Γ
κα α λυψενου ρα νους η

α ρε τη σου Χριστε ^χ ^ῷ της κι βω του γαρ

προ ελθων του α γι α σμα τος σου της α α

φθιο ρου Μη τρος ^π ^ϙ εν τω να ω της δο ζης

σου ^κ ^ῷ ω φθηηης ως βρε φος ^π α γκα λο φο ο ρου με

ενος ^π ^ϙ και ε πλη ρωθη τα πα αν τα της σης
αι νε ε σε ως

Ωδὴ ε'. ῥ ^N ^Γ
ῳ ει δεν Η σα ι ας συμβο λι

κως ^χ ^ῷ εν θρονω ε πηρ με νω Θε ον ^ῷ υπ Αγ

γε λων δο ζης δο ρυ φο ο ρου με ε νον ^π ^ϙ ω τα α λας

ε βο α ε γω ^χ ^ῷ προ γαρ ει δον σω μα του

με νον Θε ον φω τος α α νε σπε ρου και ει
 ρη η νης δε σπο ο ζον τα

Ωδὴ στ'. Γ πυγαλία πυγαλία πυγαλία πυγαλία
 Ε βο η σε ε εσοι πι δωων
 ο πρε ε εσβυς τοις ο φθαλμοι οις το σωωτη
 ρι ι ον ο λα οις ε πεστη εκ Θε ου Χρι

στεσυ Θε ος μου

Ωδὴ ζ'. Γ πυγαλία πυγαλία πυγαλία πυγαλία
 Ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα
 Παι δας θε ο λο ο γη σα αν τας και Παρ θε νω α
 κη ρα τω ε νοι κη σαν τα Θε ον Λο ο γον

πυγαλία πυγαλία πυγαλία πυγαλία πυγαλία
 ι μνου ου μεν ευ σε βως με ε λω δου ου ουν
 τες Ευ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα τε ε

ρωνημων

^χ
^Γ

^χ
^Γ

^η
^η

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμωτέρα εἰς ἥχον γ'.

Ἅγιος Γά

Ἄγιος Γάρ οντος την πατερόντος
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
 ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου
 ε πι τω Θε ω ω τωσω ω τη η ρι ι μου
 Φην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ι μ και εν δο ξο τε ραν α συ γ κρι τως
 των Σε ρα φι μ την α δι α φθο ρως Θε ον Λοο
 γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
 με γα λυ υ νο μεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα
 πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α

πο του νυν μα κα ρι ου σιμε πα ασαι αι
 γε ε νε αι αι
 π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου
 σε με γα λυ υ νο μεν
 ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο δυ να τος και α γι ον το ο
 νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του εις
 γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου ου με νοις αυ

π
 τον
 π^N
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 κ
 ιμ^χ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φειμ^χ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 ο γον τε κου σαν^Γ την ον τως Θε ο το κου
 σε με γα λυ υ νο μεν
 ρ^π
 ρ^π Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 νι αυ του δι ε σκορ πι σεν^χ υ πε ρη φα
 νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των
 π^N
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ^χ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως

των Σε ραφειμ ^Π_χ^Γ_ῷ την α δί α φθορως Θε ον Λο
 " ^Π_π^Κ την α δί α φθορως Θε ον Λο
 ο γον τε κου σαν ^Γ την ον τως Θε ο το κου
 σε με γα λυ υ νο μεν
^Π_χ^Γ
^Π_χ^Γ
 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
 και υ ψω σε τα πει νους ^Π_χ^Γ_ῷ πει νων τας ε νε
 πλη σεν α α γα θων ^Π_χ^Γ_ῷ και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λε κε νους
^N
^Π_χ^Γ
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
^K
 ιμ ^Π_χ^Γ και εν δο ξο τε ραν α συ γ κρι τως
 των Σε ραφειμ ^Π_χ^Γ_ῷ την α δί α φθορως Θε ον Λο
 " ^Π_π^Κ την α δί α φθορως Θε ον Λο
 ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου

σε μεγαλυτον μεν
 ή Ην τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
 αυ του μη σθη ναι ε λεους κα θως ε
 λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω
 Α βρα αμ και τωσπερ ματι αυ του ε ως αι ω
 ωνος
 π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φιμ την α δι α φθορως Θε ον Λοο
 γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
 μεγαλυτον μεν

Εἶτα Ψάλλεται ὁ Εἱρμός τῆς θ'

17-01-

ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ἈΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

ωδῆς.

Χ Γ θεος ο το κε η η ελπι ι ι ις
 πα αντων τωων Χριστι ι α α νων σκε
 πε φρου ρει φυ υ λατ τε ε ε του ους ελ
 πι ι ζον τα ας ει εις Σε
 Ε ν νο ο μω σκι α και γραμ μα τι ξ ι τυ
 υ πον κα τι ι δω με εν οι πι ι στοι παν αρσεν
 το την μη τραν δι α νοι οι γο ον α γι ον Θε
 ω δι ο πρω το ο το κον Λο ο γον ξ ι Πα τρος
 α να αρχου γι ον πρω το το κου με
 νον Μη τρι ξ ι α πει ραν δρω με γα λυ νο
 με ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος β'.

Γυναικες ἀκουπίσθητε.

Καινὴν ὄδὸν καὶ ἄτριπτον, ἀνθρώποις ἐκ νεότητος, ἀναλαβὼν θεοφόρε, ταύτην θερμῶς ἔως τέλους, ἀνεπιστρόφως ὕδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, Χριστοῦ, καὶ πρῶτος πέφηνας, καθηγητὴς τῆς ἐρήμου, καὶ Μοναζόντων ἀκρότης.

Ἐπερον. Ὅχος γ'.

Ἐν Πνεύμαπι τῷ Ἱερῷ.

Φωστὴρ φωστήρων γέγονας, Μοναστῶν δὲ ἀλείπτης, καὶ ἀρχηγὸς Ἀντώνιε, οἰκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων οἶα γενναῖος, στρατηγέτης ἄριστα, τὰς τῶν δαιμόνων ἐφόδους, μὴ πτοεῖσθαι ἀρρωγόν, κεκτημένους τὸν Χριστόν, τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην.

Ἐπερον, ὅμοιον.

Ἐν σώματι διατελῶν, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον, ὑπῆλθες ὥσπερ ἄσαρκος, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, φωστὴρ ἀειλαμπέστατος, καὶ τοῖς πᾶσιν ἔδειξας, Ἀντώνιε θεοφόρε, Μοναζόντων τὸ κλέος, Ἀσκητῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν Πατέρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε
Παρθένε, τὴν σὴν ἄμαχον Δέσποινα, προστασίαν
αἴτοῦμεν, οἵ θλίψει συσχεθέντες, καὶ
κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις·
στῆσον αύρας τῶν παθῶν, καὶ λιμένα εἰς Θεοῦ,
ἐμβίβασον θελημάτων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ὕπατη Χορός

Πα α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
 τον Ku υ υ υ υ ρι ι ι ι ov αι
 νει ει τε το ov Ku υ ρι ι ov εκ τω
 ω ω ω ων ou ρα νω ω ων αι αι νει
 ει ει τε α αυ το ov ε ε εν τοι οι οι οις υ
 ψι ι στοις σοι πρε ε πει ει υ υ μνος τω
 ω ω ω ω Θε ε ε ε ω
 Ηι νει ει ει τε αυ τον πα α α α αν
 τες οι Α αγ γε λοι οι οι α α α αυ του
 αι νει ει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι
 ΔΔ

δυ να α α α μει εις α α αυ του ου σοι πρε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
 Εις πους Αινους, ισπάμεν Σπίχους δ'
 και Ψάλλομεν Σπιχηρά προσόμοια.
 Ὡχος πλ. δ'.
 Ὁ του παραδοξου θαύματος.

δι Ηι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα
 το πληθος της με γα λω συνης αυ του
 Ὁσιε Πάτερ Άντωνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ
 Χριστοῦ, ἐπὶ ὥμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ τὴν
 ἔπαρσιν, τοῦ Σατᾶν καταβέβληκας, καὶ τὰς
 ἐρήμους, πόλεις ἀνέδειξας, διὰ τοῦ τρόπου τῆς
 πολιτείας σου. Ὁ παμμακάριστε, Άσκητῶν τὸ
 καύχημα, διὸ Χριστόν, ἀπαύστως ἵκέτευε,
 ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

δι Ηι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
 45

γος ⁶_λ αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι

ω και κι θα ρα ⁶_λ

“Οσιε Πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωήν,
ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι, μηδόλως πτοούμενος,
προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος, τὰς μετὰ κτύπων
καὶ κρότων “Οσιε· ταῖς δὲ εὐχαῖς σου, ταύτας
ἡδάφισας. Ὡ καρτερόψυχε, τῆς ἐρήμου
πρώταρχε, διὸ καὶ νῦν, πάντες σε γεραίρομεν,
καὶ μακαρίζομεν.

δι ^χ _ν αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω ⁶_λ αι νει τε αυ τον εν χορ

δαι αις και ορ γα νω ⁶_λ

Πίστει συνελθόντες πάντες σε, ὡς Ἀσκητὴν
τοῦ Χριστοῦ, σὲ τιμῶμεν Ἀντώνιε· γεγηθὼς γὰρ
ὅδευσας, ἐν ἐρήμοις σαφέστατα, καθηγητής τε
ταύτης ἐγένου πιστός· ὅθεν σοι πάντες, ἡμεῖς
κραυγάζομεν. Ὡ παμμακάριστε, Μοναστῶν τὸ
καύχημα, τῷ Λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἴκέτευε, εἰς
τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

α λα λαγ μου Πα σα πνο η αι νε
 σα α τω τον Κυ ριον

Πάτερ Πατέρων Ἄντωνιε, τῇ ἀκορέστῳ
 στοργῇ, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν
 κινούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας, αὐτὸν
 θιρύβους, ἐκκλίνας ἀπαντας, καὶ μόνος τούτῳ,
 μόνῳ ὡμίλησας, νοῖ ἐνούμενος, καὶ φωτὸς
 πληρούμενος, ὃ καὶ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς
 καταύγασον, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Εἰς τοὺς Αἰνους Δόξα.

Ὕχος πᾶς Νη^ρ

Ἄλλο ο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
 αι γι υι ω ω ω και Α γι ι ω ω Πνε
 ε ε ε ε ευ μαα α α α Πνεευμα τι
 ου ρα νο δρο μω ω ε πι ι βας ο
 χη μαα τι θε ε σπεσι ι ε των α ρε των
 κα τε λα βες την α κρο πο λιν δι α α σκη η
 η η σε ε ε ε ως εκ της ε ρη η
 μου ου ου ου πο λε ε ευ ω ων της α ανω
 ι ι ε ρου σα α λημ οι τα α υ υ περ κο
 ο ο σμι ι ι ι α οι και των εκ πο νων

α α γω ω νων ^{6 λ} α ξι ι ως τα γε ε ρα κο
 μι σα α α α με ε ε ε νος ^λ ταις ου ρα
 νι αι αις συ υ να α γα α αλ λη η ^{Δ λ} τα ξι
 αρ χι αις παμ μα α κα ρι ιστε ^{6 λ} των αι ω
 νι ω ων α γα α θων κλη ρο ο νο ο ο μος
^{6 λ} και της βα σι λει ει ας οι κη τωρ γε νο ο
 ο ο με ε ε ε νος ^λ αλ λα πρεσβε ευ ε
 θε ο φορε ^Δ Αν τω ω ω νι ι ι ι ε ^λ
 τω Σω τη η ρι τωων ο ο λων ^{6 λ} ει ρη νευ
 σαι το ον κο ο ο σμοον ^λ και σω ω σαι τας ψυ
 υ χα α α ας η η η η μων ^λ

χ ^N
και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην
λε

λε ε σποι να προσ δε ξαι τας δε η η

η σεις των δου λων σου λε και λυ τρω σαι η

μας λε α πο πα α σης α να αγ κης και θλι

ι ψε ε ως
λε

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

΄Ηχος Λαζαρη

χ ^N
Δοξα ασοι τω δειξαντι το φως δοξα εν

υ ψι ιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη

η νη ⁶
εν αν θρωποις εν δο κι α

χ ^N
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ⁶
ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α

λην σου δο ξαν

χ ^N
Κυρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρατορ δο Κυρι ε Γι ε μονο

γε νες δο Ι η σου Χριστε και Α γι ον

Πνευμα

ν
δ

Δικυριε ο Θεος ο α μνος του Θεου ο

γιος του Πατρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κοσμου ε λε η σον η μας

ο αι αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

ν
δ

Διπροσδε ε ζαι την δε η σιν η μων δι ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πατρος ν και

ε λε η σον η μας

ν
δ

Δι ο τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος

κυριος Ι η σους Χριστος εις δο ο ζαν Θε

ου Πατροςαμην
 Κα^N ε καστηνη μερανευ λο γησω
 σε^Δ και αι νε εσωτο ο νομασουεις τον αι
 ω ω νακαι εις τον αι ω νατουαι ω ω
 νος
 Κα τα ξι ωσονΚυ ρι ε εν τη η με
 ρα ταυ τη^Δ α να μαρ τη τους φυλαχθη ναι
 η μας
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
 των πα τε ερων η μων^Δ και αι νε τον και
 δε δο ξα σμενον το ο νομασου^Δ εις τους

αι ω ωνας αμην

¶

¶ Γε ε νοι το Κυρι ε το ε λεος σου
εφ η μας κα θα α περηλ πι σα μεν ε πι

σε

¶

¶ Ευ λο γη τος ει ει Κυρι ε δι δα
ξον με τα δι και ω ματαα σου

¶

¶ Κυρι ε καταφυ γη ε γεν νη η θηςη

μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει

πα Κυρι ε ε λε η σον με δι ι ι ασαι

την ψυχη ην μου ο τι η μαρτοον σοι

¶

¶ Κυρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον

με **Δ** του ποι ειν το θε λη μα σου **Δ** ο τι συ
 ει ει ο Θε ος μου **Δ**
Δ Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης **Δ** εν
 τω φω τισου ο ψιμεθαφως
Δ Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
 νω σκου σι σε
Δ Η γι ος ο Θε ος **Δ** Η γι ος Ι σχυ ρος **Δ**
 Α γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας
Δ Η οξα Πα τρι ι και γι ω **Δ** και Α γι ω
 Πνευ μα τι
Δ Και νυ υν και α ει **Δ** και εις τους αι

ω νας των αι ω ωνων αμην
 Ἡ γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας
 Ἀσματικόν.

α γι ο ος ο Θε ε ος
 α γι ο ος Ι σχυ ρος
 γι ι ι ος Α α θα α α α α
 να α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο
 ο ο ο ον η η μα α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ
Ἄγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Ὕχος ἡ Δι

Τον ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι
μου με νος τω βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι
βοις ε πο με νος πα τερ Αν τω νι ε της ε
ρη μου γε γο νας οι κι στης και την οι
κου με νην ε στη ρι ζας ευ χαις σου δι ο πρε
σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας
η μω ω ων

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἄχος πᾶς Νῦ

1. Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος πᾶς Νῦ

2. Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος πᾶς Νῦ

3. Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος πᾶς Νῦ

4. Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος πᾶς Νῦ

5. Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος πᾶς Νῦ

6. Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος πᾶς Νῦ

ΕΤΕΡΑ.

1. Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος πᾶς Νῦ

2. Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος πᾶς Νῦ

3. Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος πᾶς Νῦ

4. Ἡριε ε ε ε λεη σοο ον γ δ
5. Ἡριε ε ε λε ε ησον π δ
6. Ἡριε ε ε λε ε ε ησον γ δ
7. Ἡριε ε ε λεη σον γ δ
8. Ἡριε ε ε λεη σον α δ γ δ
9. Ἡριε ε ε λεη σον γ δ
10. Ἡριε ε ε λε ε ησον π δ
11. Ἡριε ε ε λε ε ε ησον γ δ
12. Κοικυριε γ δ

Ανπίφωνον α'.

Ἐχος Δι

χ Γ
 Δ Δ
 μη η ην

Σπίχ. α' χ M Δ +
 Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

χ M Δ +
 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

Σπίχ. β' χ M Δ +
 Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πιλαν θανου πασας

+ τας αν τα πο δοσεις αυ του

χ M Δ +
 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

Ἐ + ἦν τερ σωσονημας

6

Σπίχ. γ! Κ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρονον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

Ἐ + ἦν τερ σωσονημας

6

Σπίχ. δ! Ε υλο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

Ἐ + ἦν τερ σωσονημας

6

Δόξα... Καὶ νῦν...

τὰς πρεσβεῖς αἱ τῆς Θεοῦ οἱ τοιούτου

σωτέροις σωσονταῖς μάκαρας
Ἀνπίφωνον β'.

Ἄλλη η ην

Σπίχ. α! Ἄλλι νει η ψυχὴ μου τὸν Κυρί

ονταῖς νεσσω Κυρίον εν τῇ ζωῇ μου

ψαλλωτῷ Θεῷ μου εἰς ωραῖον παρέχω

Κωστοντηῖαι εἰς Θεού οὐ οὐ εν

Ἄγιοι οι οις θαυμαστοί ο ο ο ος

ψαλλονταῖσσοι αλληλούϊα

Σπίχ. β! Ἄλλα καρί ος ου ο Θεος

I α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
 αυ του ou ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ

του Δ

χ Δ Γ Δ Γ
 Cω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν

B Δ Γ Δ Γ Δ Γ Δ
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
 φαλλον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπίχ. γ! Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
 Γ ον ποι η σαν τα τον ου ρα

χ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν

Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
 τα τα εν αυ τοις Δ

χ Δ Γ Δ Γ Δ Γ Δ
 Cω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν

B Δ Γ Δ Γ Δ Γ Δ Γ Δ
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ

17-01-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

ψαλλοντας σοι αλληλου ι α

Σπίχ. δ! Βασι λευ σει Κυρι ος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γε νε

α αν και γε νε αν

Γωσον η μα ας γι ε Θεου ο εν

Αγιι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλου ι α

Δοξα πατρι και γι ω και Αγι

ω Πνευμα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ωνας των αι αι ωνων α μην

Μ
 Δ
 Ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 Μ
 6
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 β
 τε ραν σω τη ρι i αν σαρ κω θη η ναι
 ζ
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
 ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θα να ατω ω θανατον πα τη σας
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ξα ξο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας

Αντίφωνον Γ'. Ḣχος ḥ Δι.

Ἄλλα μην Μακάριος ανηρ ο φο
βου με νος τον Κύριον
Ἀπολυτίκιον τοῦ
Άγιου Αντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Ἄλλα Δι.

Τον ζηλωτην Ηλίαν τοις τροποιις μι
μου με νος τωβα πτιστη ευθειαις ταις τρι
βοις ε πο με νος πατερ Αντωνι ε της ε
ρη μου γε γο νας οι κι στης και την οι
κου με νην εστηριζας ευχαιισσου δι ο πρε
σβευε Χριστωτω Θεω σωθηναι τας ψυχας
η μωωων

Εἰσοδικόν.

Ὕχος Δι

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν α γι οις
 θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λου ου

Δ

ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ
Άγίου Αντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Ἄρχος ἡ Δι

Ἐν ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι
μου με νος τω βα πτι στη εν θει αις ταις τρι
βοις ε πο με νος πα τερ Αν τω νι ε της ε
ρη μου γε γο νας οι κι στης και την οι
κου με νην ε στη ρι ζας εν χαις σου δι ο πρε
σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας
η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ὕχος ἡ πα

^χ
^π
^q

Ο μη τραν παρθε νι κην α γι α σας τω

το κω σου ^Δ και χει ει ρας του Συ με ων

ευ λο γη η σας ως ε πρεπε προ φθασας

και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε ος

αλλ ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το πο

λι τευ μα ^Δ και κρα ται αι ω σον βα σι λεις

ους η γα πη η σας ^Δ ο μο νος φι λα αν θρω

ω πο ο ο ος

^π
^q

**ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ.**

Προκείμενον. Ὁ Χρόνος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν δσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὡν ἀνταπέδωκέν ἡμῖν;

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα. 13:17-21

Ἄδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἥγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ὑμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέψεσθαι. Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ο δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προιβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἷματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν κύριον ὑμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, φήσῃ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἄλληλούϊα. (γ') Ἡχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ
πάντων;

Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος

Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος

Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος

Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος

Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος

Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος

Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος

Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος

Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος

Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος
Ἄγιος ἀπόστολος Παύλος

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

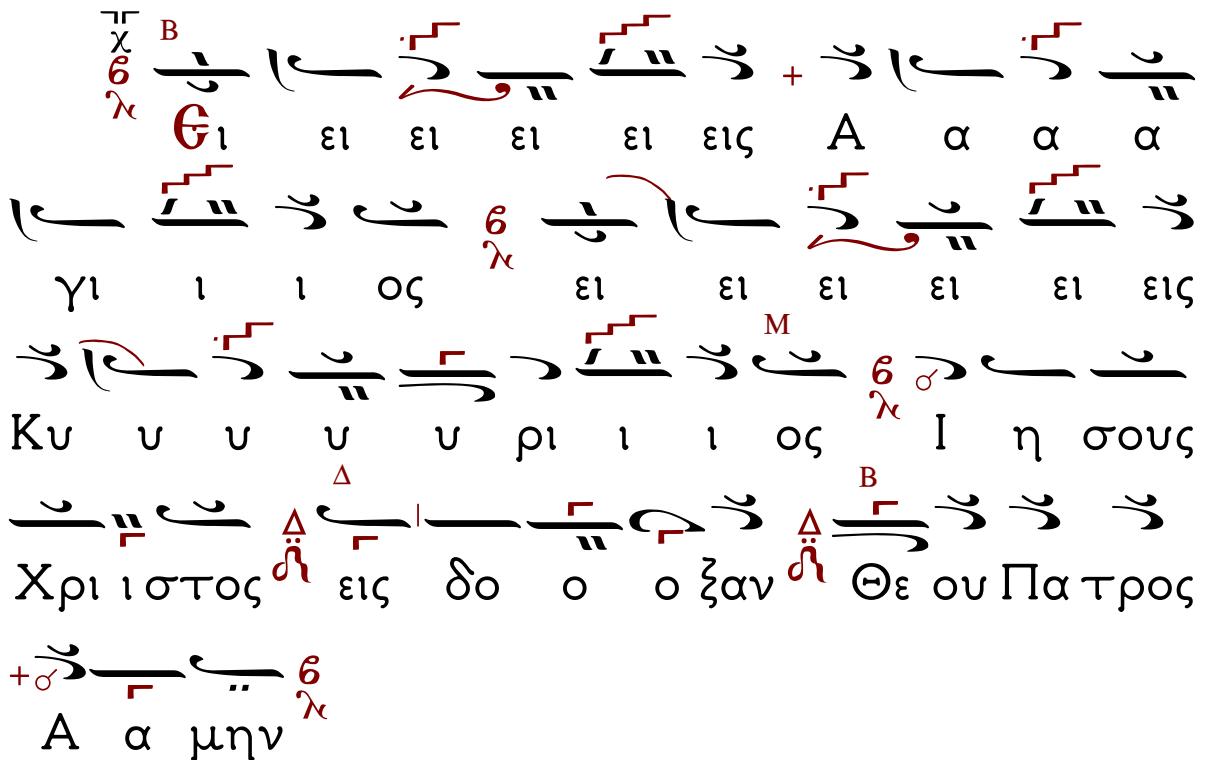
Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙC ΑΓΙΟC

Ὕχος λαῷ Πα Ἐναρμόνιος

π π
Δ Ει ει εις Α γι ος Δ ει ει εις Κυ υ ρι
Γ Γ
ι ι ος η σους Χρι στος χ εις δο ξαν Θε
ου Πατρος α μην π

Ὕχος ἁ τος

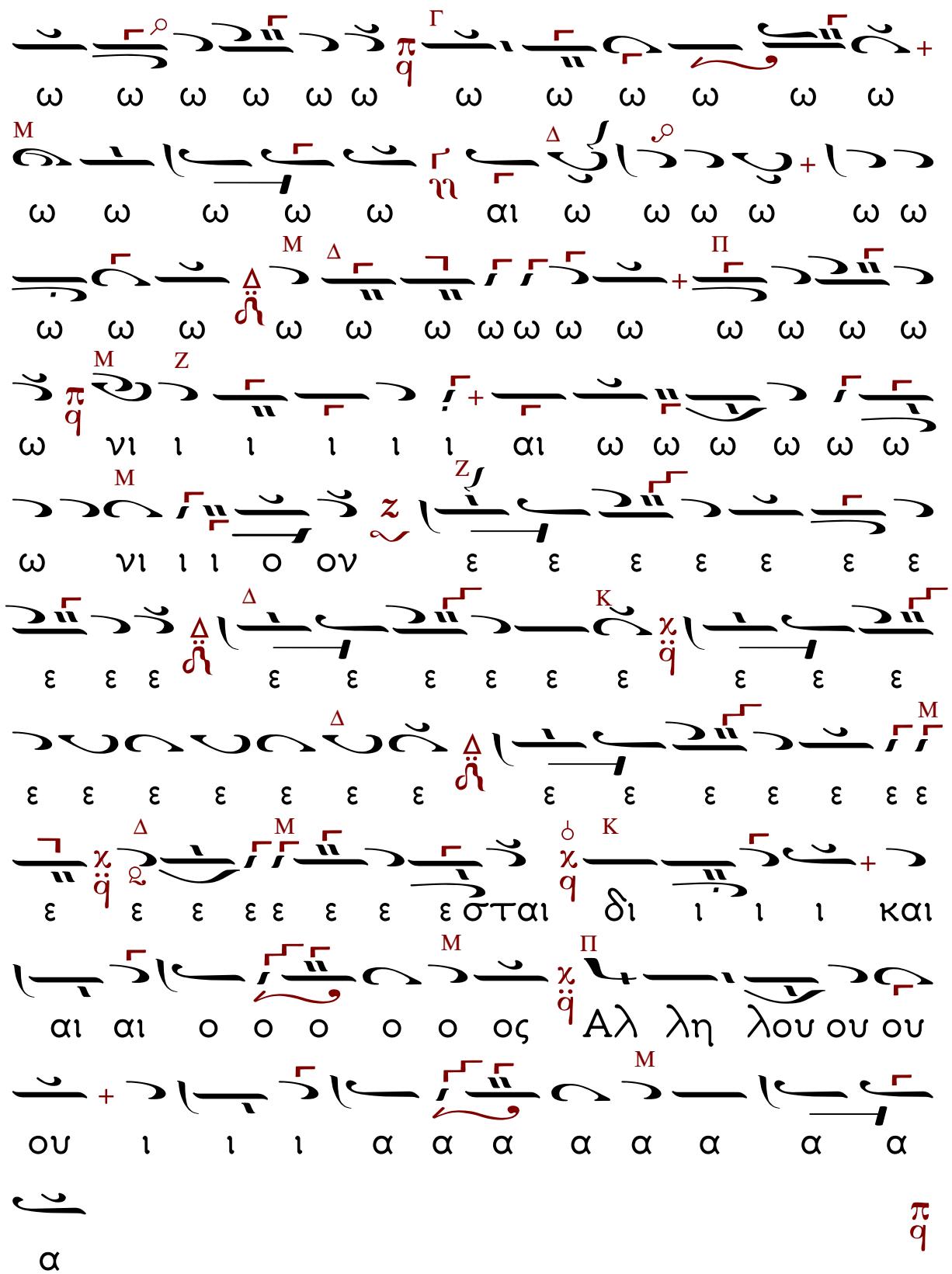
ḥχος π̄ ṗ Πα ^{π̄}_{q̄} α νες Α α α φες Συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων ^M_{II} Τα
 Ε κου ου σι ι ι α ^Δ ^K_{q̄} τα α κου ου
 ου σι ι ι α ^Δ τα εν γνωω ω σει ^K_{q̄} και τα
 εν α γνοι οι οι οι οι οι οι α ^Δ τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε
 ρα ^κ_{q̄} τα κα τα νουν ^η και δι α ανοι οι αν ^Δ τα
 πα αν τα η μιν συχω ω ω ρησον ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος ^{π̄}_{q̄}

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἅγιος Ἀντώνιος Πάτερ

Ἄγιος Αντώνιος Πάτερ
 Χριστέ ε το φως το α λη θι νον το
 φω τι ζον και α γι α α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ
 υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ^π_q ε εν τοο ο λωω ω ωνσου
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^π_q και πα αν τω ων
 σου ου των A γι ω ω ωνα μην ^Δ

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ὕχος δὲ Δι

^χ
_Δ

Ἐι δο μεν το φως το αλη θι νον ε λα

βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν

πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

^η
_η

η μας ε σωσε ε ε ε ε εν

Εις τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕχος δὲ Δι

^χ
_Δ

Ἄ μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι

^ω
_ω

ω ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ξι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄχος Δι

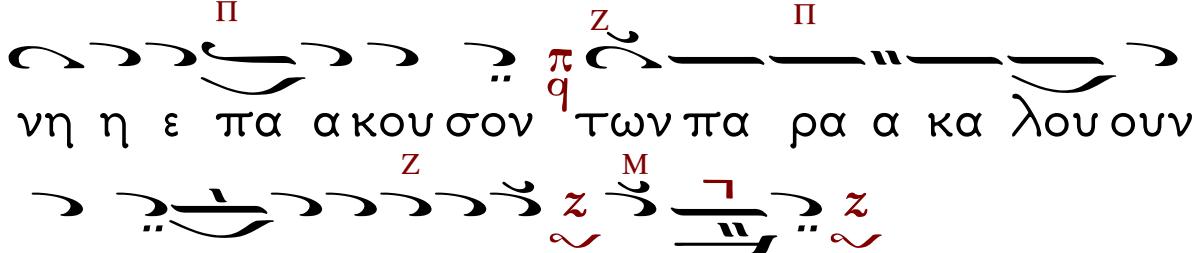
Ἄ μην Ει η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α λον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

ᾧ Χος Βαρύς ϖ Zω ^z ^χ ^z πα να γι ι α
 Δε εσποι να ^η υ πο την σκε ε επην σου παν
 τες ^η οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα
 ρα α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι
 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας ^η α πο
 πα σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον
 τον ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε
 θρον ^η οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ^η παν τα
 οσα αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε
 σποι να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
 σι ι α των πι στων ^η Κε χα ρι τω με ε

π

 νη η ε πα ακουσον των πα ρα α κα λουουν
 τωνσε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἥχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἔχος Βαρύς ω Ζω

Ἄγιος Βαρύς ω Ζω
Ἄλε ζ Μη η κα τα α πι στε ευ σης με η αν
θρω πι νη προ ο στασι α Πα να γι α δε
εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε βειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
πιου ου προ σφυ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος η και πα ρα

μυ θι ι ι αν ουκ εχω πλη ην σου Δε ε
 σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
 σι ι ατων πι στων μη μου πα ρι ι δης
 την δε ε η σι ι ιν το οσυ μ φε ε ρον ποι η η
 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ὕχος Βαρύς ἡ Ζω

ἔχει τα βό λη των θλι ι βό με ε
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε σω ζε πο ολιν και λα ον των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ω ω ων

17-01-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.